Sygn. akt III K 890/13

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie, w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Markucki

Protokolant: Magdalena Borkowska

Przy udziale Prokuratora Piotra Sielskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 listopada 2013 r. i 22 stycznia 2014 r.

sprawy:

D. G., c. W. i R. z d. D., ur. (...) w O.

oskarżonej o to, że:

w dniu 26 czerwca 2013 roku w W. na terenie bazaru (...) dokonała poprzez wyjęcie z torebki zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci portfela wraz z: pieniędzmi w kwocie 320 zł, dowodem osobistym serii (...), legitymacją rencisty, karta oszczędnościową P., kartą kredytową E., prawem jazdy serii (...), o łącznej sumie strat 600 zł, na szkodę B. K.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

orzeka

I. oskarżoną ***D. G.*** uniewinnia od popełnienia zarzucanego jej czynu;

II. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. nakazuje zwrócić na rzecz J. K. dowód rzeczowy w postaci płyty CD wymieniony w wykazie Drz (...) pod poz. 1 wobec jego zbędności dla postępowania;

III. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. koszty procesu przejmuje na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt III K 890/13

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 czerwca 2013 roku w W. pokrzywdzona B. K. podróżowała wraz ze swoją wnuczką autobusem ZTM linii 182. Pokrzywdzona z wnuczką wysiadły na przystanku autobusowym przy zbiegu ulic (...) po czym udały się na bazar (...) celem zakupu obuwia dla wnuczki. Zakupów dokonała przy stoisku numer 97 prowadzonym przez T. Z.. Pokrzywdzona, będąc wewnątrz sklepu, wyjęła ze swojej torebki portfel i dokonała płatności za tenisówki wnuczki. Następnie portfel schowała do torebki. Wychodząc ze sklepu obuwniczego zatrzymała się i oglądała asortyment znajdujący się na półkach na zewnątrz stoiska, chcąc kupić dodatkowo obuwie dla siebie. W tym czasie do tego samego stoiska podeszła kobieta w wieku 30 – 40 lat, tęgiej budowy ciała, narodowości romskiej, która kilkanaście sekund stała bezpośrednio przy pokrzywdzonej z jej lewej strony, manipulując przy tym prawą ręką. Po dokonaniu wyboru obuwia pokrzywdzona B. K., chcąc zapłacić za towar, zorientowała się, że z torebki zniknął jej portfel. Pokrzywdzona

utraciła pieniądze w kwocie 320 zł, dowód osobisty serii (...), legitymację rencisty, kartę oszczędnościową P., kartę kredytową E., prawo jazdy serii (...), o łącznej sumie strat 600 zł.

Powyższe zdarzenie z dnia 26 czerwca 2013 roku zostało zarejestrowane na monitoringu. Z jego zapisu wynika, iż oskarżona D. G. nie przebywała w obrębie przedmiotowej budki z obuwiem na bazarku (...) przy której dokonano kradzieży na szkodę B. K..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: wyjaśnień oskarżonej (k. 32, k. 48), zeznań B. K. (k. 3, k. 49), zeznań T. Z. (k.53), płyty CD (k. 12), dokumentacji fotograficznej (k. 15-16).

Oskarżona D. G., córka W. i R. z domu D., urodzona (...) w O., bez wykształcenia, bez zawodu wyuczonego. Handluje na bazarze przy ulicy (...). Mężatka. Posiada na utrzymaniu trójkę dzieci. Nie posiada majątku. Była uprzednio wielokrotnie karana. Oskarżona nie leczy się psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Nie wykazuje objawów choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego.

Oskarżona D. G. przesłuchana w dniu 06 sierpnia 2013 roku w postępowaniu przygotowawczym nie przyznała się do zarzuconego jej czynu. Oświadczyła, iż nie pamięta co robiła w dniu zdarzenia, tj. 26 czerwca 2013 roku. Stwierdziła, że nie wchodzi na teren bazaru (...), tj. nie przechodzi przez jego alejki, dodała, że jedynie bywa na obrzeżach bazaru gdzie kupuje kury.

Oskarżona G. przesłuchana w dniu 14 listopada 2013 roku w toku postępowania jurysdykcyjnego nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Przyznała wprawdzie, że robi zakupy na bazarze (...) jednak oświadczyła, iż na jego terenie nikomu nic nie ukradła. Odnośnie zapisu z kamer odtworzonego w obecności oskarżonej i pokrzywdzonej na rozprawie w dniu 14 listopada 2013 r. D. G. oświadczyła, iż na przedmiotowym nagraniu nie rozpoznaje swojej osoby. Dodała, że ma siostrę o bardzo zbliżonym wyglądzie do siebie. Zaznaczyła, że siostra mieszka w pobliżu bazaru (...) gdzie robi zakupy.

Sąd zważył co następuje:

Ustalając przebieg zdarzenia z dnia 26 czerwca 2013 roku Sąd oparł się na wyjaśnieniach oskarżonej D. G., zeznaniach pokrzywdzonej B. K., zeznaniach T. Z. oraz na dowodach w postaci płyty CD i dokumentacji fotograficznej.

Sąd dał wiarę w przeważającym zakresie wyjaśnieniom oskarżonej D. G., która zarówno na etapie postępowania przygotowawczego jak i sądowego, nie przyznała się do popełnienia zarzuconego jej czynu. Przedmiotowe nieprzyznanie się bezpośrednio koresponduje z zeznaniami pokrzywdzonej B. K., która w toku rozprawy w dniu 14 listopada 2013 roku po odtworzeniu nagrania z monitoringu oświadczyła, iż osobą widniejącą na nagraniu z dnia zdarzenia objętego niniejszym postępowaniem nie jest oskarżona D. G.. Co prawda pokrzywdzona wskazywała, że w miejscu zdarzenia, bezpośrednio po utracie portfela widziała oskarżoną, która się jej przyglądała będąc na zewnątrz sklepu. Odbiega to jednakże od zachowania osoby utrwalonej na nagraniu z monitoringu, która, po dokonaniu manipulacji przy torebce pokrzywdzonej, oddaliła się przyspieszonym krokiem.

Sąd Rejonowy uznał za w pełni wiarygodne wyjaśnienia oskarżonej w powyższym zakresie, albowiem były one spójne i logiczne oraz znalazły uzasadnienie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom D. G. w zakresie w jakim w postępowaniu przygotowawczym podała, iż nie bywa na terenie bazaru (...) w W.. Jak wynika bowiem z jej wyjaśnień złożonych przed Sądem, robi ona zakupy na przedmiotowym targowisku, co jednakże nie miało wpływu na rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie.

Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonej B. K., która podała wiadome jej fakty odnośnie zdarzenia z dnia 26 czerwca 20103 roku oraz opisała okoliczności w jakich zorientowała się, iż ją okradziono. B. K. w toku rozprawy w dniu 14 listopada 2013 roku na okazanym jej nagraniu z monitoringu rozpoznała bazar (...). Stwierdziła, że widzi kobietę, jednak oświadczyła, że nie jest nią oskarżona. Wskazała na różnice w wyglądzie zewnętrznym kobiety widocznej na monitoringu i oskarżonej. Pokrzywdzona była obecna na rozprawie, a zatem miała możliwość naocznie przekonać się

czy wizerunek sprawcy przestępstwa na obrazie z monitoringu odpowiada wizerunkowi oskarżonej – dobra jakość nagrania powoduje, iż możliwe było zidentyfikowanie, czy na nagraniu jest oskarżona czy też ktoś inny, co zostało odnotowane w protokole rozprawy. Ponadto stwierdzić należy, że zeznania świadka B. K. znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonej, która nie przyznała się do dokonania kradzieży i zaprzeczyła jakoby widniała na nagraniu z dnia 26 czerwca 2013 roku. Tym samym wyjaśnienia oskarżonej i zeznania B. K. wzajemnie ze sobą korespondują.

Brak było podstaw do odebrania przymiotu wiarygodności zeznaniom świadka T. Z., którym Sąd dał wiarę w całości. Zważyć jednak należy, że nie miały one większego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

W toku postępowania sądowego, Sąd w obecności oskarżonej, pokrzywdzonej, protokolanta oraz świadka dokonał oględzin zapisu z zabezpieczonej płyty CD. Przedmiotowe nagranie od godziny 12:41:40 przedstawia kobietę narodowości romskiej podobną do oskarżonej, która zbliża się do sklepu z obuwiem na bazarze (...) w W.. Od godziny 12:42:15 do 12:42:33 kobieta stoi bezpośrednio przy pokrzywdzonej z jej lewej strony a następnie szybko oddala się znikając z pola widzenia kamer. Zarówno Sąd jak również sama pokrzywdzona w trakcie oględzin zabezpieczonego zapisu z kamer nie dopatrzyli się aby kobietą widniejącą na nagraniu była oskarżona. Różnice uwidaczniały się na pierwszy rzut oka zarówno w sylwetce, tuszy, karnacji skóry, jak i wieku i sposobie poruszania się. Sama D. G. stanowczo zaprzeczyła jakoby była widoczna na nagraniu. Ponadto oskarżona wskazała, że kobietą z nagrania być może jest jej siostra, która jest do niej podobna pod względem fizycznym, jednakże odmówiła wskazania jej danych.

Dowody w postaci nagrania z płyty CD (k. 12) oraz dokumentacji fotograficznej (k. 15-16) nie dały podstaw by je kwestionować pod względem wiarygodności. W całości korespondują z zeznaniami pokrzywdzonej jak również z wyjaśnieniami oskarżonej. W toku całego postępowania nie zostały również zakwestionowane przez żadną ze stron.

W ocenie Sądu, jednoznacznie stwierdzenie, że na nagraniu z monitoringu nie widnieje oskarżona, przy jednoczesnej konkluzji, że treść nagrania daje wystarczające podstawy do stwierdzenia, że kradzież została dokonana przez inną osobę, czyniły zbędnym, w ramach niniejszego postępowania, dodatkowe czynności dowodowe, mające wykazać sprawstwo oskarżonej.

Podkreślić należy, o czym była mowa również powyżej, iż przedmiotowe nagranie przedstawia moment, gdy nieustalona kobieta narodowości romskiej przez kilkanaście sekund stoi bezpośrednio przy pokrzywdzonej z jej lewej strony. Pozostaje wielce prawdopodobne, iż właśnie ta kobieta jest sprawcą czynu na szkodę B. K.. Faktem jest, iż pokrzywdzona została okradziona. Nie ulega jednak wątpliwości biorąc pod uwagę całokształt materiału zgromadzonego w sprawie, że osobą widniejącą na nagraniu z monitoringu nie jest oskarżona D. G., co potwierdziły wszystkie osoby biorące udział w czynności odtwarzania zapisu z monitoringu.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszego postępowania, należy stwierdzić jednoznacznie, iż przeprowadzone w sprawie dowody wykazały, że oskarżona nie jest sprawcą czynu opisanego w akcie oskarżenia. Mając powyższe na uwadze należało uniewinnić oskarżoną od popełnienia zarzuconego jej czynu.

Dowód rzeczowy w postaci płyty CD wobec jego zbędności dla postępowania w oparciu o art. 230 § 2 k.p.k. należało zwrócić osobie uprawnionej.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 632 pkt 2 k.p.k. ustalając, że ponosi je Skarb Państwa z uwagi na fakt, że w sprawie zapadł wyrok uniewinniający.